

tigt, at Ministeriet — muligens i Genhold til den Betragtning, jeg her har udtalt, muligens i Genhold til en anden Betragtning, men det skal jeg ikke videre indlade mig paa — nu er kommet til den Overbeviisning, at det bør fratræde. Derfor siger jeg ogsaa, at, hvis dette Spørgsmaal om Ministeriets Fratræden, som her foreligger, ikke nu laa for, kunde det ligesaaletid falde mig som Noget ind at gjøre det Fjernefte for at styrke Ministeriet i at blive, men det glæder mig, at det selv har den Overbeviisning, at det vilde gaae, naar Rigsdagen var endt. Men naar nu Ministeriet selv kommer og siger: Disse bestemte Punkters Vedtagelse er for os Betingelsen for at gaae strax, saa kan jeg holde mig til den foregaaende Tale, som sagde, at han ikke rigtigt kan forstaae, at man saaledes har taget disse Punkter og netop alle disse Punkter og gjort dem til et Cabinets-spørgsmaal. Paa den anden Side vil jeg sige, at jeg er Ministeriet taknemmelig derfor, jeg er det særdeles taknemmelig derfor; thi nu vil det jo være til Folkethinget at afgjøre, om det sætter Ministeriets Vedbliven saa høit, at det derfor vil bøie sig i en Sag, hvor vort Finantsudvalg siger, at det ellers ikke vilde have føiet sig. Der kan nu jeg efter min bedste Overbeviisning ikke komme til nogen anden Slutning end at sige: Det er givet, at Ministeriet vil gaae af, naar Rigsdagssamlingen er sluttet; bøier man sig her, saa siger Ministeriet, at det vil fortsætte med Forhandlingerne, men hvor længe eller hvorledes, veed man ikke Noget om. Jeg vil ikke som Andre udtale, at man skal see at indvirke paa det Ministerium, der kommer istedet, og have Indflydelse paa det. Jeg vil ikke sige, at vi nu ved Afstemningen lade Ministeriet gaae af, og at dette altsaa skeer efter Folkethingets Afstemning. Hvad jeg siger, det er, at naar Ministeriet kunde faae det her, som det ønsker, og da gaaer af om to eller tre Uger, naar Rigsdagen er hjemme, saa maatte det jo indrømmes af Alle, at Ministeriet har havt Tilslutning lige til den sidste Dag fra begge Rigsdagens Thing, og saa vil Hans Majestæt, naar der er Tale om Dannelsen af et nyt Ministerium jo sige: Det nuværende Ministerium har havt stor Støtte i Landstinget; naar det var i

Strid med Folkethinget, saa henvendte det sig til Landstinget for igjennem dettes Understøttelse at opnaae Bevilling fra Folkethinget; naar nu det nye Ministerium igjen gaaer med Landstinget, saa vil det ligesom det andet faae Folkethinget til at gaae med. Dette vil da kunne siges, og det er støttet paa Kjendsgjæringer. Men da siger jeg: vi vilde ikke handle loyalt, hvis vi lode det komme dertil, at Hans Majestæt maatte troe noget Sligt, og det vilde virkelig ikke være rigtigt at troe det. Naar der her er Spørgsmaal om Dannelsen af et nyt Ministerium, saa har det undret mig fra flere Sider at høre, hvorledes man har kunnet yttre sig om, hvad Hans Majestæt vil gjøre; deri er jeg enig med det ærede Medlem for Helsingør (Raasløff), at dette skal man vel holde borte og ikke blande sig i; kun saameget vil jeg sige, at jeg har den Tillid — og vi have vist Alle saa stor Tillid —, at vor virkelig constitutionellindede Konge, vor folkelige Konge ikke vil vælge noget Ministerium, der, som den ærede Ordfører for Fleertallet sagde, skulde føre os ud paa det vilde Hav. Jeg har fuld Tillid til, at Hans Majestæt vil finde et Ministerium, som ikke vil sende Statskøbet ud paa det vilde Hav, og den Frygt, som den ærede Ordfører har, nærer jeg paa ingen Maade. Men jeg siger, at det ligger nær — og derved forsøger man ikke i mindste Maade at udøve Indflydelse paa Hans Majestæt — det ligger nær, at Hans Majestæt, ligesaa vel som Alverdens Konger og Tyrker, naar der skal dannes et nyt Ministerium, vil vilde at tage Hensyn til Forhold og Omstændigheder, og jeg er overbevist om, at vi ikke tænke feil her, naar vi tænke, at Hans Majestæt ved Dannelsen af et nyt Ministerium vil tage Hensyn til samtlige her i Landet foreliggende Forhold og Omstændigheder. Naar Sagen stiller sig saaledes, at dette Ministerium maatte gaae af, fordi det ikke har kunnet magte den Rolle, der var anvist det mellem to stridende Thing, og at det er nødvendigt at faae et Ministerium, der muligviis kan være heldigere i denne Retning, end dette Ministerium har været, saa er jeg overbevist om, at naar Hans Majestæt maa komme til den Erfjen-